

Sygn. akt VIII AKa 120/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2024 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Dorota Radlińska (spr.)

Sędziowie: SA – Anna Nowakowska

SA – Agnieszka Brygidyr- Dorosz

Protokolant: Małgorzata Reingruber

przy udziale Prokuratora Jacka Pergałowskiego

po rozpoznaniu w dniu 18.01.2024r.

sprawy:

M. M. (1) c. M. i J. ur. (...)(...) w W.

Oskarżonej o czyn z art. 284 §2 k.k. i in.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 07.09.2022r.

sygn. akt XII K 171/21

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że uniewinnia M. M. (1) od popełnienia zarzuczonego jej czynu;

II. koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VIII AKa 120/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 07.09. 2022 roku, sygn. akt XII K 171/21 .

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie dotyczy – Sąd II instancji nie przeprowadzał postępowania dowodowego		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Apelacja obrońcy - błędu w ustaleniach faktycznych,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Obrońca podniósł jeden zarzut, tj. błędu w ustaleniach faktycznych, który miał polegać na wadliwym ustaleniu przez Sąd I instancji, że oskarżona działała z zamiarem zatrzymania samochodu dla siebie, bądź innej osoby. Skarżący przedstawił szerzej argumentację swojego stanowiska w uzasadnieniu apelacji.</p> <p>Sąd Apelacyjny uznał apelację obrońcy za oczywiście zasadną. Przede wszystkim</p>		

zauważyć należy, iż z ustaleń faktycznych, poczynionych przez Sąd I instancji w żadnym razie nie sposób zasadnie przypisać działaniom oskarżonej kwalifikacji z art. 284§2 k.k.

To z ustaleń Sądu I instancji wynika, że oskarżona nie odebrała samochodu od leasingodawcy i nie użytkowała go. Z wyjaśnień oskarżonej zaś wynikało, iż osobą, która odebrała auto od leasingodawcy a następnie je użytkowała był M. K. - były partner oskarżonej.

Za zupełnie niezrozumiałe uznać należy stwierdzenie Sądu I instancji, że „Wprawdzie oskarżona twierdziła, że dokumenty te / związane z umową leasingu/ podpisała na prośbę swojego konkubenta, który następnie odebrał za nią przedmiotowy samochód, nie zmienia to jednakże faktu, że oskarżona w chwili zawarcia umowy a następnie wydania pojazdu stała się osobą, której powierzono rzecz ruchomą w rozumieniu art. 284§2 k.k.”

Wskazać bowiem należy, iż w ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy podał, iż „Samochód został odebrany od sprzedawcy przez nieustaloną osobę, która podpisała się za korzystającego, tj. M. M. (1) z użyciem jej pieczęci firmowej.” Poza sporem zatem pozostawał fakt, że to nie oskarżona odebrała samochód będący przedmiotem umowy leasingowej, a Sąd I instancji

nie ustalił kto auto to odebrał. Wiadomo jednak, że osoba odbierająca przedmiotowy pojazd dokonała fałszu, gdyż podpisała się imieniem i nazwiskiem oskarżonej.

Dokonując zatem następujących ustaleń: podpisanie umowy leasingowej przez oskarżoną, odbiór pojazdu przez nieustaloną osobę podpisującą się za oskarżoną / de facto fałszując jej podpis/, użytkowanie samochodu przez M. K. i nieustalone osoby trzecie- Sąd I instancji uznał, iż M. M. (1) była „/.../ osobą, której powierzono rzecz ruchomą w rozumieniu art. 284§2 k.k.”

Zdaniem Sądu Apelacyjnego takie rozumowanie Sądu I instancji było oczywiście błędne. Owszem oskarżona podpisała dokumenty dotyczące umowy leasingowej, jednakże faktycznie przedmiot leasingu nie został jej dostarczony, gdyż został przekazany innej osobie. W przedmiotowym postępowaniu nie zostało ustalone nawet jakiej osobie, skoro w ustaleniach faktycznych wskazano, iż była to nieustalona osoba. Skoro przedmiot umowy leasingowej nie został wydany leasingobiorcy /M. M. (1)/ to nie sposób przez prymat znamion z art. 284§2 k.k. uznać oskarżoną za osobę, której powierzono rzecz ruchomą. Żaden z ustalonych faktów, a dotyczący zachowania oskarżonej już po tym, jak

leasingodawca zażądał od niej zwrotu pojazdu nie daje podstaw, aby wypełniła ona znamiona z art. 284§2 k.k. Jak wynika bowiem z ustaleń faktycznych Sądu I instancji, oskarżona odpowiedziała, że musi ustalić gdzie jest pojazd i faktycznie podjęła stosowne kroki w tym zakresie.

Przypomnieć należy, iż przestępstwo sprzeniewierzenia uregulowane w art. 284§2 k.k. jest przestępstwem tzw. kierunkowym. Oznacza to, że sprawcy udowodnić należy, iż rzecz cudza została mu powierzona, co do której podjął on zamiar zatrzymania bądź to dla siebie, bądź to dla innej osoby nie posiadając do tego żadnego tytułu / animus rem sibi habendi/.

W przedmiotowej sprawie żadne z jednostkowych zachowań M. M. (1), jak też ich całokształt nie dawał podstaw do przypisania jej kierunkowego zamiaru zatrzymania dla siebie, bądź dla innej osoby samochodu, który był przedmiotem umowy leasingowej. W tych okolicznościach uznać należało, że przypisanie oskarżonej popełnienie przestępstwa z art. 284§2 k.k. było błędne. Podzielając w całości zarzut wskazany w apelacji obrońcy oskarżonej, rozpoznając ten środek odwoławczy Sąd Apelacyjny zobowiązany był do zmiany zapadłego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonej od zarzuczonego jej czynu.

Wnioski	
o uchylenie sprawy do ponownego rozpoznania, bądź o zmianę	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wobec uznania w całości zarzutu obrońcy za zasadny- także wniosek o uniewinnienie oskarżonej uznać należało za zasadny .	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	Nie wystąpiły.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Nie dotyczy.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany

Wyrok w całości poprzez uniewinnienie oskarżonej.	
Zwiążle o powodach zmiany	
Wobec uwzględnienia zarzutu apelacyjnego.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
2.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2. 2.	koszty postępowania przejęto na rachunek Skarbu Państwa

7. PODPIS
Dorota Radlińska Anna Nowakowska Agnieszka Brygidyr- Dorosz

1.3 Granice zaskarżenia		
Wpisać kolejny numer załącznika 1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 07.09.2022 r., sygn. akt XII K 171/21	
1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia		

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę		

	orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
